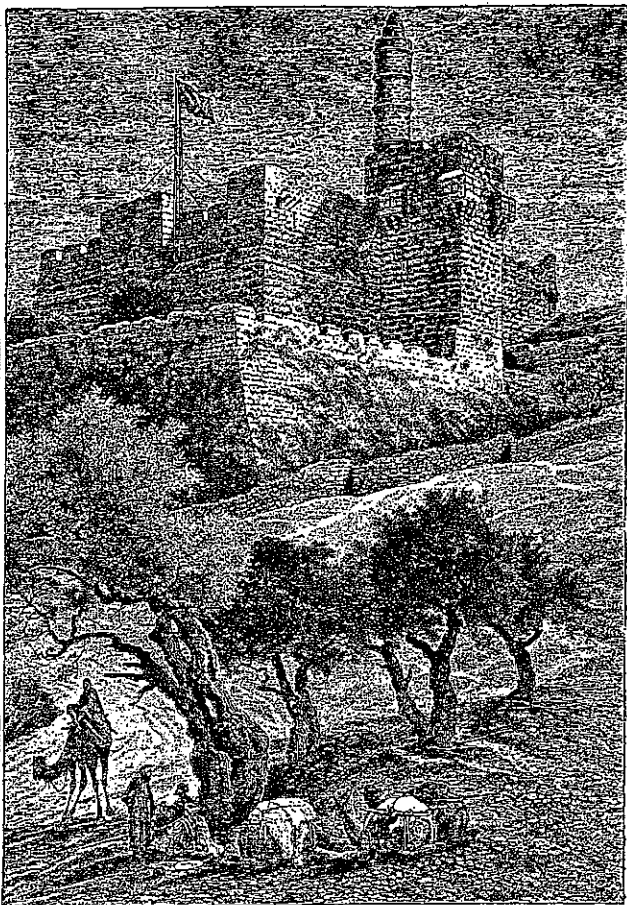

אָבן 11.10.10

בנין

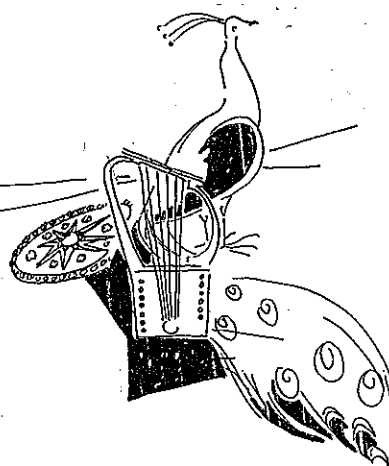

שמחתי באומרים לי,
בית ה' נלך.
עומדות היו בגלגלנו בשער בנין ירושלים –
ירושלים הבנויה בעיר שהבנה לה נחדן.
ששים עלו שבטים, שבטי יה,
עדות לישראל, להודות לשם ה'
כי שמה ישבו כסאות למשפט,
כסאות לבית דוד.

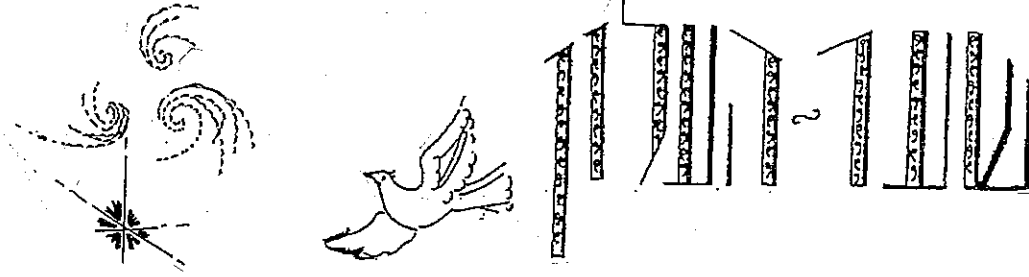
מהלים קיב

אם אשכחך ירושלים תשכח ימיני!
מדבק לשוני לחבי אם לא אונכרתי.
אם לא אעלה את ירושלים על ראש שמחתי (מהלים קל"ה, ה')

„מגדל דוד“ וחלק דרומי מערבי של חומת ירושלים (מימין עץ משנת 1876).

אב

"בשעה שהקב"ה גואל את ישראל, קודם שלושה ימים שיבוא משיח, בא אליהו ועומד על הרי ישראל, ובוכה ומספיד עליהם ואומר: הרי ארץ ישראל! עד מתי אתם עומדים בחורב ציה ושממה? וקולו נשמע מסוף העולם ועד סופו. ואחר כך הוא אומר להם:

בא שלום לעולם, באה טובה לעולם, באה ישועה לעולם".

(פסיקתא רבתי, פר' "רני ושמחי" דף קס"א)

עלון "בניר" הנוכחי יוצא לאור לשבת "נחמו".

לאחר שלושת השבועות של "בין המצרים" וצום תשעה באב מגיעים ימים טובים הנושאים הבטחה לגאולה ולישועה. התקופה שמכאן ואילך עד לחודש אלול מכונה בקרב תלמידי הישיבות "בין הזמנים". זה הזמן לצאת לחופשה, לנוח, להתרווח ולהינות מן החיים.

החופש הגדול בעיצומו וצהלות הילדים הנמצאים בחופשת הקיץ נשמעות בכיכר ובדשא. אלה הימים לקייטנות, מחנות, טיולים, בריכה, ים, אבטיח וגלידות, כיף ובילויים.

לאחר הפסקה קצרה, תתחיל מחדש עונת החתונות ונרקוד בחתונותיהם של בני משק, שחלקם מתעתד לגור כאן, בניר עציון. דירות משתפצות המיועדות לבנים החוזרים, ואולם שמחות שנבנה על חורבות מטבח מפעל הארוחות הישן ויחנך בקרוב, מרמזים על דברים טובים שקורים פה.

תהליך בניית ההסכמות בהנחיית חברת "גבים" יצא לדרך, לאחר בחירת קבוצת העבודה המייצגת קולות שונים ומגוונים בציבור. עצם התחלת התהליך וההתכוונות לפיוס ולאחדות, שהלואי שיביאו לשלום בינינו, יש בהם טובה וברכה לכולנו.

אין מאמר מערכת זה בא להכחיש מחלוקות ולהעלים בעיות שטרם נפתרו, ואינו מנסה לזרות חול בעיניים בבחינת "הכל בסדר". כשם שאת הסדקים בקיר צריך לאטום בטרם מריחתו בצבע לבן ונקי, צריך לקיים בדק בית גם אצלנו ולמצוא מענה אמיתי לקשיים בטרם נוכל לפתוח, באמת, דף חדש.

אולם ברוח שבת "נחמו" רצינו מאמר מערכת אופטימי ומעודד, ואכן, יש גם סיבות טובות לשמח.

"...כל הנביאים, כל אחד ואחד מהם מביא הנחמות שלו עימו, והקדוש ברוך הוא מעמידם לפניו מדור ראשון ועד דור אחרון, ואומר להם: בואו וראו הטוב שצפנתם לכם!"
(ע"פ בית המדרש ג')

בשורות טובות וחופשה נעימה,

נירה ופסי

מערכת "בניר"

האומץ לשנות, היכולת לקבל

הרב רונן לוביץ

פתגם ידוע המנוסח בלשון תפילה, פונה לאלוקים ואומר: "תן לי את האומץ לשנות את מה שביכולתי לשנות, את השלווה לקבל את מה שאין ביכולתי לשנות, ואת החכמה להבדיל בין אלו לאלו".

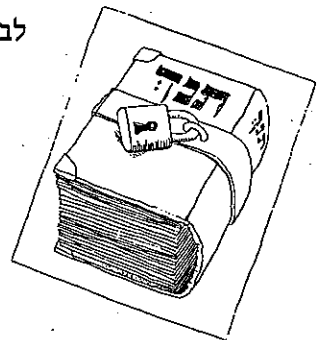

התכונות הללו אכן חשובות ביותר ליחסים של האדם עם זולתו וליחסיו עם עצמו. למשה רבנו היו האומץ, השלווה והחכמה הללו. האומץ לשנות התגלה בכל קורות חייו המופלאים, ולא פחות מכך בפרשות שלנו, כאשר הוא ניצב לפני מותו. אין שלב בו הוא מניח לדברים להמשיך מעצמם ופורש, אלא הוא פועל לתקן ולפשר עד לרגע חייו האחרון ככל אשר לאל ידו. זאת לא רק בנאומיו הבאים לתקן את מצבו הרוחני של עם ישראל, אלא גם במעשיו. הוא יוצא למלחמות נגד סיחון ונגד עוג באחרית ימיו, מבדיל וקובע את ערי המקלט בעבר הירדן המזרחי, וזאת על אף שהן לא יכלו להתחיל לתפקד כלל באותו שלב, שכן הן אינן קולטות עד שיבדילו אותן שבארץ כנען. אולם בכל זאת אמר משה: מצווה שאפשר לקיימה אקיימנה (רש"י).

את היכולת לקבל את מה שאין בכוחו לשנות אנו מוצאים בתחילת הפרשה כשהוא מתחנן אל ה' להיכנס לארץ, הוא עושה זאת באינטנסיביות רבה, מאמין שתפילתו תצליח גם הפעם לשנות (לפי חז"ל התפלל 515 תפילות כמניין ואתחנן). אחרי שהצליח בתפילה לקרוע את רוע הגזירה של הכחדת עם ישראל בעקבות חטא העגל, אחרי שעלה בידו במספר רב של מקרים קודמים לשכך חרון וכעס של ה', לרכך עונשים ולמתק את הדינים, סבר משה שיוכל לעשות כן גם בפעם הזאת. אלא שהפעם הוא נתקל בתשובה שלילית, והוא מקבל אותה באופן שלם כדבריו בפרשה: "כי אני מת בארץ הזאת אינני עבר את הירדן ואתם עברים וירשתם את הארץ הטובה הזאת".

אכן בפסוק הקודם לזה אומר משה: "ויתעבר יקוק בי למענכם ולא שמע אלי ויאמר יקוק אלי רב לך אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה". דברים אלה עלולים להתפרש כטרוניה ותלונה, אך לא כך יש להבין. מילה המפתח בפסוק זה האומרת דורשני היא המילה: "למענכם". רוב המפרשים פירשו אותה במובן של "בגללכם" (ספרי, אונקלוס, רס"ג, רש"י), אך אפשר שניתן לפרש אותה גם בדרך אחרת: המענה השלילי לתפילות משה בא למעננו, שכן הוא מגלם בתוכו מסר בעל שתי משמעויות חשובות ביותר:

א. הוא מלמד אותנו שאסור לסמוך על הצלחות קודמות ולחשוב שאם הצלחנו בעבר, נצליח בהכרח בעתיד. הנטייה של האדם להסתמך על הישגי העבר עלולה לגרום לאזלת יד, לביטחון עצמי מופרז ולכך שהוא לא ישקיע את מיטב כוחותיו במשימה שעל הפרק.

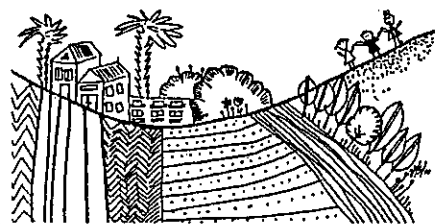
ב. הוא נועד ללמד את האדם ואת העם אז ובכל הדורות כיצד מתמודדים עם מצבים בהם משאלות הלב אינן מתגשמות. לפעמים חלומות מתגשמים, אבל לפעמים לא. אנשים כרגיל מציבים לעצמם מטרות, ורוצים להגשים משאלות רבות. אולם "אין אדם מת וחצי תאוותו בידו". תמיד ישנן שאיפות אותן לא זוכים להגשים. ההתמודדות עם חוסר ההצלחה עלולה להכניס אדם לידי תסכולים ולהביאו למשברים. הוא עלול להטיח האשמות בזולת ולהגיב בצורה בלתי הגיונית ומזיקה, לו או לסביבתו.

אנחנו זוכרים היטב את המטרות הגדולות שהציבו בפנינו מצביאי הצבא וקברניטי הממשלה עם היציאה למבצעים צבאיים שונים. כך למשל מלחמת לבנון השנייה, שהתחוללה בימים אלה לפני ארבע שנים, החלה בתור מבצע שנקרא "שכר הוגן". המבצע הפך למלחמה, העורף הפך לחזית, הביטחון שנצליח להכות בהם מכת נוק-אאוט ניצחת, היה לתחרות על ניצחון בנקודות, ולבסוף נאלצנו לשמוע שוב ושוב עדכונים רטרואקטיביים בדבר מטרות המבצע. חשבנו שניתן יהיה תמיד לשחזר את הישגי העבר, אך למרבה הצער אין הדבר כך.

תופעה דומה מתרחשת בתחומים רבים אחרים של חיינו האישיים והציבוריים. לעיתים צריך להתמודד עם האומץ לשנות מה שאפשר ולהשתדל, ומצד שני צריך את היכולת לקבל את מה שאין לשנות. מבלי היכולת הזו אנשים עלולים לנסות להשיג יעדים לא ריאליים והדבר יגרום לצרות ולהסתבכויות נוספות.

כך גם בחייו של אדם: צריך תמיד להציב יעדים ומשימות, לראות ערך בכל הישג ולא לזלזל בו. יחד עם זאת יש לדעת לקבל באומץ את הקשיים והמוגבלויות שלנו, ולהבין שלעולם לא נשיג את כל אשר בליבנו, ותמיד יישארו מחוזות חפץ שיהיו בבחינת אותם נראה ושמה לא נבוא. אמנם כמו משה רבנו לעולם לא נתיאש מלהתפלל לשנות, אבל נשכיל גם לדעת שאחרי כל התפילות, לפעמים התשובה שמקבלים היא שלילית. בשביל להבדיל בין מה שיש להשיג בלי פשרות וויתורים לבין מה שלא ניתן להשיג צריך הרבה חכמה. כאשר אנו משתמשים בה אנו מסוגלים להיות פעילים ומועילים ולהימנע מלשקוט על השמרים, ובה בעת אנו יכולים גם להיות שלימים עם עצמנו.

תשעה באב תש"ן - תשעה באב תש"ע

פסי מאור

תשעה באב תש"ע 2010 - היום.

נירה ואני טורחות על עלון "בניר" הנוכחי מתוך מגמה להוציאו לאור לשבת הקרובה: כותבות, מדפיסות, מעטרות כדי שיהא עלון זה נאה ככל הקודמים לו. הידיים עוסקות במלאכה, אבל המחשבות נודדות הרחק מכאן, עשרים שנה לאחר.

תשעה באב תש"ן 1990.

זוהי שנת הארבעים לנר עציון. שנה מיוחדת במינה ומרגשת. החל באירוע הפתיחה, שהיה ערב הוקרה לחברים הותיקים ותהלכות ענפי המשק, ובהמשך ערבים של "חברים מספרים", שיחזור טכס העלייה על הקרקע, "שבת בנים", ולבסוף מופע סיום מרהיב.

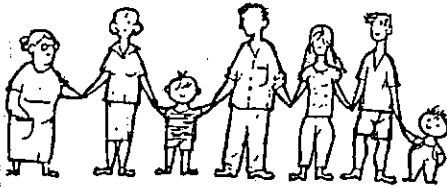
הייתי חברה בצוות ההיגוי והביצוע של אירועי שנת הארבעים וכמו חברים נוספים נסחפתי בלהט אותה שנה ונתתי את כל כולי להצלחתה. בו בזמן, נבט ברחמי גם ילדי הרביעי, שעמד לצאת לעולם בימי הקיץ, באותם ימים עצמם שתוכננו להעלאת המופע הגדול והמושקע שעבדנו עליו רבות. ייחלתי, ששני התאריכים לא יפלו זה על זה ותהיתי מי משני הפרוייקטים שלי יוולד ראשון.

הקיץ הגיע וההכנות נכנסו להילוך גבוה. המקהלה התאמנה במרץ ואני שקדתי על כתיבת המופע אשר סיכם את השנה כולה. כל קטע שיצא מתחת עטי ואושר על ידי חברי לצוות, הועבר לבמאים ולשחקנים, שהיו כולם כוחות מקומיים. המשק היה בתזזית: תוסס, חי ושמח. אוירה של איכפתיות ושיתוף פעולה נדירים אפפו את כל הציבור מגדול ועד קטן. המלאכה הייתה רבה והזמן דחק. לכן, החלטנו להקדיש את שעות אחר הצהריים היגעות של תשעה באב כדי לסיים את הכתיבה וההדפסה של המופע.

עמי בחדר מרכז המשק ישבו: דרוד מלמד, שליטש את השיר שכתב במיוחד ונירה, שהדפיסה את החומר הכתוב. שניהם הזהירו אותי כל העת, לבל אעז ללדת בטרם אשלים את המלאכה.

וכך היה. בשעה 5.30 סיימתי את כתיבת השורות האחרונות. התרווחתי מלאת סיפוק על הפרוייקט האחד שלי שכבר נולד. באותו הרגע הודיע גם הפרוייקט השני שבבטני, מוקדם מהצפוי, על רצונו להיוולד אף הוא, כבר היום!

ואכן, בעוד היום גדול ותשעה באב טרם נגמר – נולד בני, ושמו - כשם המשיח העתיד להגיע בתשעה באב - ינון.

בחזרות האחרונות צפה הרך הנולד מתוך עגלתו ולשירת המקהלה האזין מתוך הקהל ולא מתוך רחם אימו.

...עשרים שנים בדיוק חלפו מאותו יום תשעה באב. ימים רבים, מהם טובים ומהם טובים פחות. עליות וירידות במישור הלאומי, המשקי וגם במישור האישי...

אולם, כשאני חושבת על נסיבות הולדתו של ינון, זכורה לי תחושת השותפות, האחדות והתרוממות הרוח שהיו מנת חלקנו באותם הימים ואני מייחלת לשובם אלינו.

בסעודה על הדשא בבר המצוה של ינון, שבת אחים גם יחד, איחלתי לבית ניר עציון, שנוכל לחוות זמנים טובים כאלה מתוך אחדות הלבבות גם בעתיד. שבע שנים חלפו מאז, והדברים אקטואליים מתמיד.

ובהזדמנות זו- מזל טוב ינון שלי ליום הולדתך העשרים. המשך לעשות חיל!

יהודה קרני

נחמו, נחמו

נחמו, נחמו, נחמו עמי,	כל צר אותנו לא יצמית
אף אי קנחם? ומי קמי?	ואין תשועה אלא עצמית.
איש איש ינחם וכן אביו,	כל ישע לנו מבפנים
וכל אשר נצר שביב	ובמעייני הנבנים.
בתוך לבו ליום האיד	חורש בפקסר, בנאי בכרף.
יהיה מבשר, יהיה העד:	איש ניא מפרח, איש הר מקרח
לא מת חוזן ולא ימות	נהיה מנחם, נהיה מנחם
נלא יקחש מוון חמוד,	לחברך, לאב, לאב.

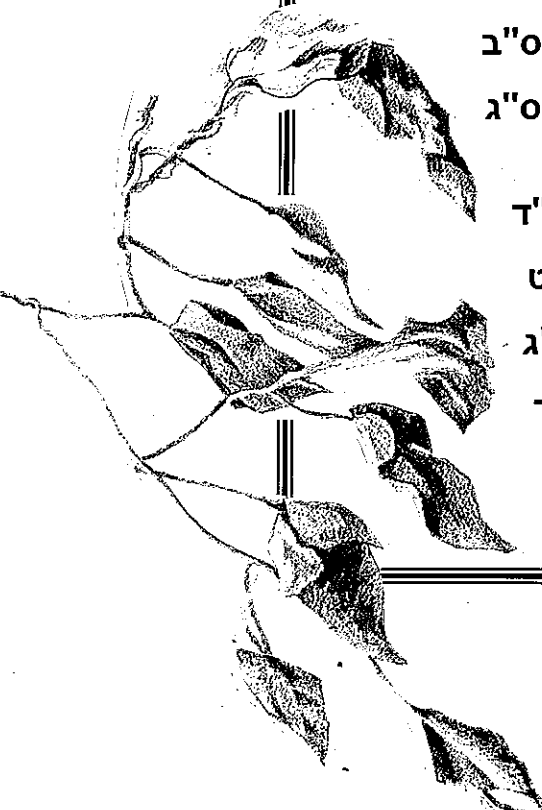
אל בדי יאוש, אל צום נשק,
תזק, תזק ונתחזק.

לזיכרון

משה פריד ז"ל	- י"ד בסיון תשי"ד
גד אברהם רז (רייסמן) הי"ד	- ט"ז בסיון תשמ"ב
טובה שטייר ז"ל	- י"ז בסיון תשנ"ג
בנימין וולף ז"ל	- ט' בסיון תשנ"ו
שרה קלוש ז"ל	- כ"ח בסיון תשס"ן
אליהו קוסקס ז"ל	- י"ב תמוז תשי"ד
ג'והר סוזאן מוטוט ז"ל	- א' דר"ח תמוז תשמ"ב
שינדל הירש ז"ל	- כ"ד בתמוז תש"מ
אבנר מעודד גריידי ז"ל	- כ"ד בתמוז תשמ"ו
עזריאל ברוק ז"ל	- א' תמוז תשס"א
יהודה וולף ז"ל	- כ"ד בתמוז תשל"ז
יעקב רון ז"ל	- י"ב בתמוז תשס"ב
יעקב אופיר ז"ל	- י"ט תמוז תשס"ב
יצחק בן סירא ז"ל	- ט"ו תמוז תשס"ג
עליזה פריד ז"ל	- כ"ז אב תשמ"ד
אסתריה לוי ז"ל	- ט' אב תשמ"ט
לסלו קול ז"ל	- י"ז אב תשס"ג
עליזה סעדון ז"ל	- ד' אב תשס"ד
יונה מוטוט ז"ל	- כ' אב תשס"ו

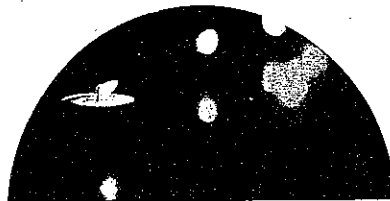
דיבור שאחרי מלחמה

ביום הוא בבנק, בלילה בטנק. ביום הוא אחראי קשר חוץ, בלילה - קשר פנים.

עוד מעט בן ארבעים ועדיין ילד. אין זה משנה, בעצם, במה הוא עוסק, הוא יתום. אבא יהושע נפל בקרב על ירושלים במלחמת ששת הימים. הוא לא הכיר את אבא, ואבא לא הכיר אותו. כשנפל שם מדמם בסמטה על המרצפת ידע שזהו יום מותו. שמעו אותו לוחש: "ספרו לו..." ומאז הם מספרים. ומאז תלויה תמונה על קיר, אב ובן שלא הכירו, ומאז הם מדברים.

זר לא יבין זאת, לא ידע. אנשים סתם. יחלפו על פניך ברחוב - לא תדע. ידברו על דברים של חולין ואתה לא תדע, לא תבחין. כי רגיל דיבורם, רגילה השפה, אך משהו בפנים במ לנצח קפא. כי עוד במ דיבור שאחרי מלחמה, אוזן בשר אותו לא תשמע - בוקע שמים, חודר לאדמה. זר לא ידע, לא יבחין. אנשים של שגרה, אנשים רגילים, יש להם שפה, אין להם מילים.

משובחת, משרה ביטחון ושלווה, לעולם לא לחוץ. חברים מתבדחים: "הוא נולד לתפקיד..." מדבר מן השפה ולחוץ...". עובד בבנק, אחראי על קשר חוץ. כך זה יום יום, כזה הוא ביום. רק אשתו יודעת הסוד, איש לא גילה לה - יש לו דיבור אחר כמעט בכל לילה. "תותחן שומע?" כך זה מתחיל, וממשיך ועובר לטען, לנהג, והם לא עונים: כמעט בכל לילה - בדיקת קשר פנים. לפני שנים יש אומרים, עוד לא עבד בבנק. בצבא, מספרים, הוא פיקד על טנק. והיו לו בצוות רפי ואשר ומשה. וביום השביעי של מלחמת יום הכיפורים, ברמת הגולן, ליד נסג' נעים, הטנק נפגע ובווער, הוא קופץ, הם נשארים בפנים.

זר לא יבין זאת. לא ידע, לא יבחין. שהם כל כך רגילים, נוראים כאחד האדם. אנשים סתם.

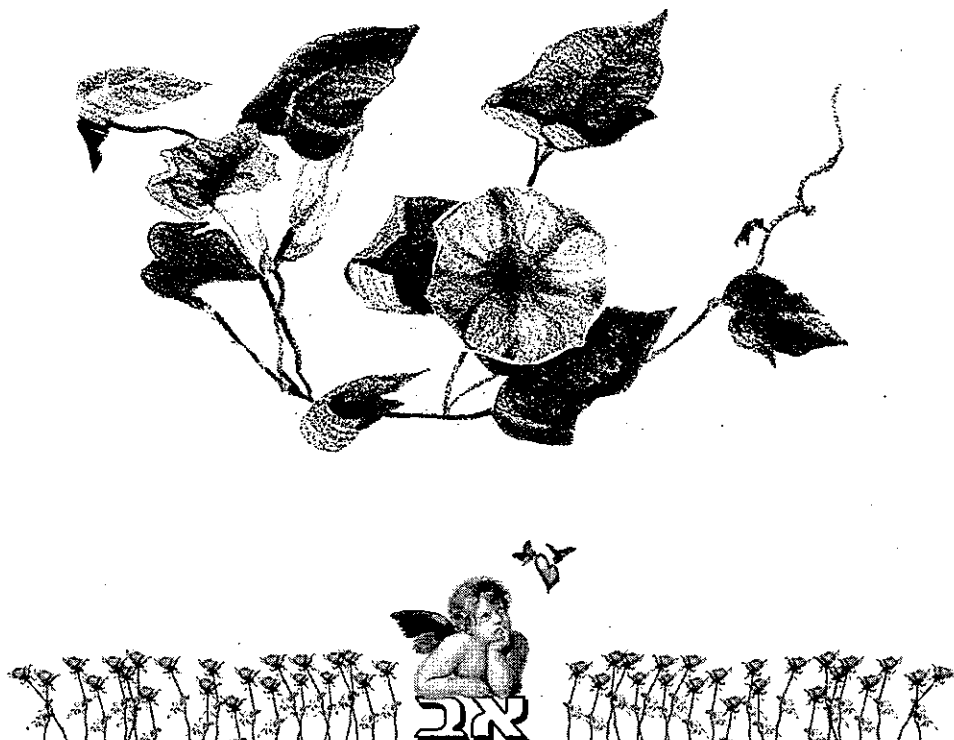
יחלפו על פניך ברחוב - לא תדע לבם שותת ורותת, גרונם גוש של מכאוב - לא תבחין.

הם יחייכו, בהחלט, ידברו על דברים של חולין. יסתכלו בעיניים כבויות וריקות, ואתה לא תדע, לא תבחין.

הם ידברו ורגיל דיבורם, רגילה השפה. אנשים רגילים של יומיום הם, חיים את הזמן, אך משהו בפנים במ לנצח קפא. אנשים של שגרה, שרגיל דיבורים, ושפתם רגילה כשל כל האדם.

אך עוד במ דיבור - לא תבחין, לא תדע לעולם - ניגון מיוחד לאהוב שנדם. ועוד במ דיבור שאחרי מלחמה - בו אוזן בשר לא תבחין לא תשמע - בוקע שמים, חודר לאדמה.

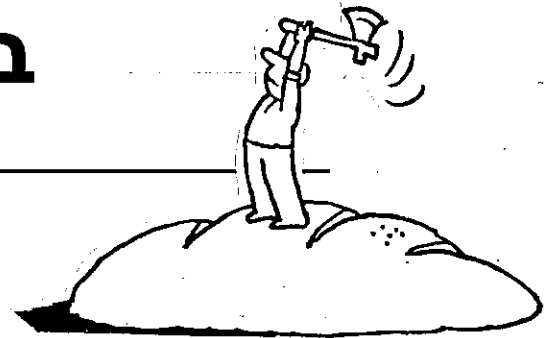
עובד הוא בבנק, אחראי על קשרי חוץ. מומחה לשכנוע, משיג כל מה שנחוץ. סגנונו מעודן ושפתו

סיפורים ממסעותי בחו"ל

אריה זריבי

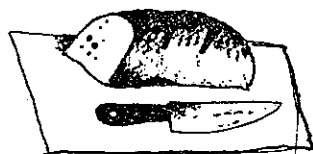

אם אין לחם אין תורה

אחרי שמוצאים עיירת נופש מתאימה ומוצאים מלון שמסכים לשנות קונספציה ולארזת יהודים, מתחילה סדרה של משימות האמורות בסופו של דבר להפוך את האירוח לגלאט כשר עם חלב ישראל ופת ישראל וכך המלון יתאים לאוכלוסיית היעד שלנו. אחת המשימות הקשות היא למצוא מאפייה מקומית שניתן יהיה לאפות בה באפיית ישראל, לחם וחלות לכל הארוחות שהרי הלחם הוא מרכיב חשוב וחיוני בתפריט היומיומי.

לכאורה נראה הדבר פשוט. מה כבר יש בלחם? יאמרו האנשים. איזה בעיה יכולה להיות? לחם זה לחם בכל מקום. וזהו שלא!!! קשה מאוד למצוא מאפייה שאופים בה רק לחם. ברוב המקרים אופים בה גם פיצות עם תוספות שונות החל מגבינה וכלה ב...נקניק. במאפיות בהן הלחם נאפה על גבי תבניות, נמשחות התבניות בשמן כדי שהלחם לא ידבק אליהן וברוב המקרים שמן זה איננו שמן אלא שומן וכדי להזיל עלויות יהיה זה שומן בעלי חיים. בהרבה מאפיות מוסיפים שומן כזה גם לבצק כדי לשפר את הטעם. במקרים אחרים משתמשים בחלב במקום במים וכך רק מחריפים את הבעיה. ככל שהמאפייה מתוחכמת ותעשייתית מנסים לקצר את זמן התפיחה של הבצק ומשתמשים במשפרי אפייה המזרזים את זמן התפיחה. בהרבה ממשפרי אפייה אלה יש גם מרכיבים מן החי. בקיצור - למי שתכנן לנפוש בחו"ל ולקנות לחם במאפייה מקומית בהסתמך על כך שאין בעיה עם לחם שנאפה ע"י עכו"ם, השורות לעיל רק ממחישות לו את מורכבות הנושא.

לפני כחודשיים, עת יצאתי להכין את המלון בו בחרנו בצפון איטליה, התחלתי לחפש גם מאפייה שתתאים לצרכינו. בעיירה שלנו איתרתי שלוש מאפיות. מאחר וכולם רוצים פרנסה ושואפים למכור כמה שיותר, צריך לנהוג בתבונה ולשאול את השאלות הנכונות, אחרת תמצא את עצמך מקבל את התשובות שאתה חפץ בהן בלי להיות בטוח מה קורה שם באמת. ולכן, בד"כ אני נכנס למקום בלי כיפה או עם כובע ומבקש דווקא לחם מרוח בשומן, או פיצה עם נקניק, או לחם עם חמאה. בעל מאפייה שאכן מייצר כאלה מוצרים, ישמח להתפאר בהם ולהציגם בפניי ואז מאפייתו נפסלת מלכתחילה.

המאפייה הראשונה בה ביקרתי נוהלה ע"י גברת צעירה ושני ילדיה והיא כמובן הציגה בפניי את כל תוצרתה מלחם פשוט, דרך עוגות ועוגיות, פיצה עם כל סוגי התוספות ומה לא. הכובע הוסר מעל לראשי והכיפה התגלתה לעין כל וכך תוך כדי שאני מסביר מה מותר ומה אסור, היא גם הסכימה להכניסני לתוך אולם הייצור. סקירה מהירה של הציוד לימדה אותי שיש לה שלושה תנורים נפרדים וניסיתי לקבל ממנה הסכמה שהיא תייצר בשניים ואת השלישי תייעד רק לנו. כך נוכל לנקותו, להכשירו, לייעד לנו פס ייצור שיהיה רק לנו ונאפה בתנור השלישי את לחמנו. היא לא הסכימה וטענה שתצטרך את שלושת התנורים ובנקודה זאת הסתיים ביקורי במאפייה הראשונה.

המאפייה השנייה דמתה למאפייה הראשונה אך שם היה רק תנור אחד גדול, כך שלא היה ניתן להשתלב באפייה איתם.

במאפייה השלישית דווקא אפו רק לחם ולתמניות אך לא הורשה לי בשום פנים ואופן להיכנס לאולם הייצור ולא עזרו שכנועיי שמדובר בעסקה גדולה וחבל שיפסיד, הוא עמד איתן בסירובו ואני פניתי לדרכי.

התחלתי כבר לבדוק אפשרות שהקונדיטור שלנו יאפה את הלחם תוך כדי שאני בודק אפשרות לתגברו בעוד עובד, אבל גודל המטבח והתנורים גרמו לי לזנוח את הרעיון ולנסות לחפש מאפייה רביעית. הדרך הפשוטה היא לדבר עם המקומיים. אחרי כמה שיחות כאלה הובלתי לחצר אחורית של בית באזור החקלאי של העיירה. כאן, אמרו לי, מתגוררת משפחה של אופים מקדמת דנא. הסבא רבה עבד כאופה וייצר בעיקר לחם כפרי והוא הוריש את המקצוע לצאצאיו. הנכד עוד אפה אבל את הננין זה לא בדיוק עניין. אז יש מאפייה, יש ציוד, יש אופים רק אין מוטיבציה. לעומת זה לי היתה מוטיבציה ולא היה לי כל השאר. כמה שיחות, כמה חישובים פשוטים וקצת שכנוע גרמו לידידנו להגיד לי כן. כעת נותר לנקות הכל, להסיר את קורי העכביש ולהתחיל לאפות. משפר האפייה שהיה לו דווקא היה ברשימת הכשרות וכך גם השמרים. מה שנשאר היה להוסיף קמח ומים ולייצר בצק. ביקשתי ממנו שיכין לחם לבן ולחם שחור (שחור מדגנים ולא מקרמל) ושישלח לי דוגמאות. הלחמים הראשונים שהגיעו לא דמו ולו במעט ללחם שאנחנו מכירים. הלחם הלבן יצא בצורת ריבוע, קשה מבחוץ ועם יותר אוויר מבצק מבפנים. הלחם השחור יצא כמו איזה גוש סלע חסר צורה.

אחרי שלוש - ארבע פעמים של ניסיונות שכללו מינון שונה של המרכיבים או חלק מהם, הוא הגיע לרמת לחם שהשביע את רצוננו והתחיל לייצר מידי לילה לחם שנחטף בבוקר ולא נודע כי בא אל קירבם של הלקוחות. נשאר עכשיו רק ללמד אותו לאפות חלות לשבת. כאן לא עזר כלום. יצאה לו חלה בגודל חלת חתונה אבל קשה כמו קרש. גם כשהצליח לייצר קטנות יותר הדמיון בין המוצר המוגמר לחלה היה רחוק מאוד ושלא נדבר על הטעם. כאשר נתתי לו את רשימת המרכיבים,

ביקשתי שישים על חלק מהחלות שומשום ועל חלק מהן פרג, רק ששכחתי איך אומרים פרג באיטלקית. בחצות של יום חמישי לך חפש מילון עברי איטלקי כדי למצוא איך אומרים פרג באיטלקית. אחרי כמה דקות נזכרתי אבל לא בדיוק וביקשתי ממנו לשים cadavero על החלה. הוא היה בהלם ולא האמין למשמע אוזניו וביקש שאחזור על המילה. לי לא היתה שום בעייה עם זה. הייתי בטוח שזה התרגום לפרג. הוא שאל איך אני רוצה את זה על החלה ואני עניתי - טחון. הוא בהה בי בבעתה ואני התחלתי להבין שמשוהו לא בסדר. ביקשתי לחפש במחסן שלו מתוך תקווה שאמצא שם פרג ואכן מצאתי. אחרי שהראיתי לו הוא פרץ בצחוק רועם תוך כדי שהוא פולט רווחה והסביר לי שפרג זה papavero ומה שאני ביקשתי פירושו... גופה ואפילו רציתי אותה טחונה. לך תדע מה עבר לו בראש באותם רגעים...

למראה התוצאות, החלטנו שהוא ימשיך לאפות לנו לחם והקונדיטור שלנו יאפה לנו חלות. היינו חייבים למצוא לו עוזר כי את כמות החלות הנדרשת מידי שבוע הוא לא היה יכול להכין ולאפות לבד. ביקשתי ממנהל המלון שימצא לי קונדיטור זמין בעיירה ואחרי כמה שעות הגיעה גברת מבוגרת שסיפרה שהיא אופה בפנסיה. היא עבדה איתנו כמה שעות טובות ועזרה לו להכין את החלות והחליות לשבת הראשונה. כמה דקות לפני שבת היא ניגשה אלי וביקשה את רשותי לקחת שתי חלות הביתה. לשאלתי - למה? היא ענתה שסבתא שלה לימדה אותה כשהיתה קטנה לאפות לחם כזה שהיא היתה מכינה כל יום שישי (חשבתם שיצא מפה סיפור בלי המוטיב הידוע?). ליתר ביטחון ביקשתי ממנה לחכות רגע וקראתי לכמה אנשים שתמיד מפקפקים באמיתות סיפורי כדי שיהיו נוכחים. מיותר לספר לכם מה רבה היתה התרגשות כולנו לשמוע ששם משפחת הסבתא היה... רוזנברג (יונתן ויהודה - לידיעתכם!)

תנחומים

למשפחות אשל - דובדבן

במות

חנן אשל

(חתנם של שושנה ושלמה דובדבן ז"ל)

תנחומים

לד"ר קובי ברנשטיין

במות האב

מנחם

עם שאר אבלי ציון וירושלים
תנוחמו.

ברכות לבני המצוה

לאופיר

לכרמית ויוסי עדן

ולכל המשפחה

(נכדה לעליזה ויהושע סעדון ז"ל)

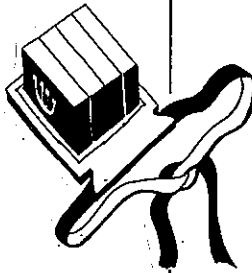
לליאור

לטלי וטל ליאון

לחיה ואלי ליאון

לשלמה ליאון

ולכל המשפחה

ברכות לנישואין

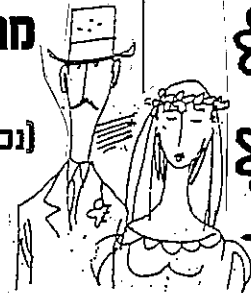
לאווה ונעם זהר

לאורה זוהר

לחתונת

חור עם איל קדוש

(נכדה לחיים זוהר ז"ל)

לאילנה ודני בלכמן

לדבורה ויעקב כהן

לחתונת

נעמה עם יאיר מימון

לשרה ועקב שיפמן

לנישואי הנכד

שחר עם איילת

בן למיכל ואיתן ליברמן

ברכות להולדת הילדים

ליעל ואילן עפרוני

למשה וסטלה בן סעיד

להולדת הבן - נכד

עילי

לאפרת ואהרון דינור

לחיה לאלי ליאון

לשלמה ליאון

להולדת הבת - הנכדה - הנינה

שיר

לחנה וחיים הילף

להולדת הבן

ישראל מאיר

נכד לאסתר ואליעזר פרנקו

למירב זוהר

לאורה זוהר

להולדת

הבת - הנכדה

רומי

(נכדה לחיים ז"ל)

מזל טוב!

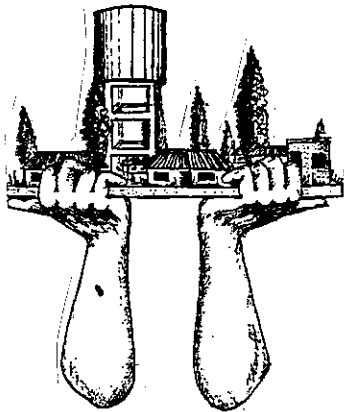

"כאן יהיה ביתנו"

בעלון הקודם, שיצא לכבוד יום העצמאות ערכנו משאל בין החברים בנושא: איך ומדוע הגיעו דווקא לניר עציון. לצערנו חלק מן התשובות נשמטו שלא בכוונה, ויש חברים שהביעו רצון להצטרף למשאל מאוחר יותר.

אנו מביאות את ההשלמות ומתנצלות מעומק הלב, על ההשמטות.

חברות המערכת.

מלכה ואביגדור וול

הגענו אחרי פסח בשנת תשט"ז (1956), מבארות יצחק.

כי : 1. כבר לא רצינו קיבוץ

2. בגלל הטבע בכרמל

3. הובטחה לנו עזרת קרובים נדיבה

4. הובטחו לנו דברים שלא קיבלנו בקבוץ.

אנו מאחלים לניר עציון הרבה טוב!

עדינה ודוד בן דוד

הגענו בחורף תש"י (1950), מגבעת עליה, יפו (שם שוכנו שרידי כפר עציון באופן זמני).

המטרה היתה להקים ניר וזכר לכפר עציון.

מאחלים: חיי שלום ואחוה. קליטת בנים ונכדים ויצירת קהיליה צעירה המתנהלת ברוח של הציונות הדתית, מבוססת על חיי תורה ודעת ואהבת הארץ. קהיליה הנוהגת כבוד ודואגת באהבה בחבריה החלשים והתשושים ומשתדלת שההר ישאר ירוק תמיד.

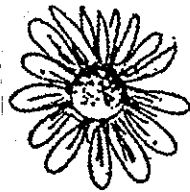

מיכאל טאליקוצו

הגענו מקיבוץ שדה אליהו

הסיבה היתה הפיכת ניר עציון מקיבוץ למושב שיתופי.

מאחל: אחווה אמיתית מבוססת על הוראת הלל-הזקן (ת"ב עירובין י"ג-ע"ב)
"למען יוסר מתוכנו קינאה ושנאה ותחרות". כל הנ"ל רק חלום? לא ולא כי יש
בעולמנו אגודות שהפכו חלומן למציאות!!

מירי ואורן יהלום

הגענו בספטמבר 1997 מקריית אתא.

זוג צעיר עם תינוק המחפש קהילה קטנה ולא רחוקה מן העיר, מלכתחילה
התכוונו להגיע כתושבים וכאשר נפגשנו עם הועדה הציעו לנו את מסלול
החברות שקסם לנו.

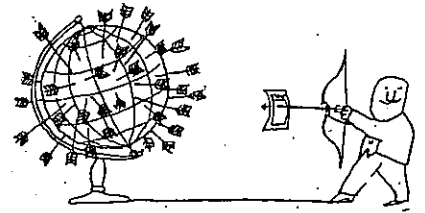
המקום היה מסמא עיניים ומיד התאהבנו. אהבנו את המגוון האנושי הן מבחינה
דתית והן מבחינה עדתית וייחלנו להיות חלק מקהילה זו. לאחר שנתיים עברנו
את ההצבעה ושמחתנו היתה רבה.

אנו מאחלים לניר עציון פריחה ושגשוג אנושי בדיוק, ואולי אף יותר מהפריחה
והלבלוב של הטבע בו הוא נמצא. בברכת "בשנה הבאה בניר עציון הבנויה".

מקצה יבשת אפריקה למרומי הכרמל בחמישים שורות

רונן לוביץ

איזה ביש מזל

תחושה קלה של אכזבה אחזה בי כשהתבקשתי לערוך ביום ראשון את טקס האזכרה של הגברת מרון מקהילת קלרמונט. בדרום אפריקה, בה הייתי באותה עת בשליחות, כמו בכול העולם המערבי, ימי ראשון הם ימי חופש. אלה הימים בהם יכול כל אדם להיות עם בני המשפחה, לטייל, לעסוק בתחביבים שונים או לטפל בשאר עניינים שבימי העבודה אין הוא מוצא להם זמן. כרב קהילה הייתי רגיל לכך שאצלי גם ימי ראשון הם ימי עבודה, שכן חתונות, אזכרות ואירועים רבים נוספים בהם היה עלי לתפקד, היו מתנקזים לימי ראשון. אולם בתקופה בה מדובר כבר ראיתי את השיבה לארץ לנגד עיני, והיה לי חשוב לנצל כל יום ראשון, ועל אותו יום בו מדובר כבר בניתי תילי תילים של תוכניות.

והנה מתקשר הרב שמואל אהרון ומבקש ממני לערוך אזכרה לאישה שאינני מכיר, אישה שהיתה חברה בקהילה אחרת. וכל כך למה? מתברר שהרב לרנר, רבה של קהילת קלרמונט, יהיה מחוץ לאזור באותו יום, והרב שמואל אהרון שהתבקש להחליפו אינו חש בטוב, וכך התבקשתי לבוא כמחליף למחליף. כיוון שאינני יודע להגיד "לא", ולהפנות את הבקשה לרב אחר, נעניתי בחיוב, ורק ביני לבין עצמי וביני לבין אשתי, רטנתי על ביש מזלי.

פגישה "מקרית" בבית הקברות

עם תום האזכרה ניגש אלי יהודי מזוקן וחייכן, ואמר:

"לפי המבטא שלך אני מבין שאתה מישראל".

"כן", השבתי, "ולפי העברית שלך אני מבין שגם אתה מישראל, מהיכן אתה?"

"מיישוב קטן בשם ניר עציון", ענה האיש, "ושמי דוד ברמן".

אודה ואבוש, ניר עציון היה עבורי שם של ברכון וזמירון לשבת. מעבר לכך, למרות היותי חיפאי מבטן ומלידה, לא ידעתי דבר על היישוב הזה. האסוציאציה המוזרה שעלתה בדעתי באותה פגישה בבית העלמין היתה שראיתי את שמו של הרב ולדמן מניר עציון כשהכנתי הרצאה על עליית יהודי אתיופיה. כדי להמשיך בשיחה הפטרתי משפט סתמי: "יש לכם רב בשם מנחם ולדמן".

"נכון", אישר דוד ברמן, "אבל הוא עוזב, ובזמן שאני כאן בביקור מולדת, כבר בחרו כנראה רב חדש".

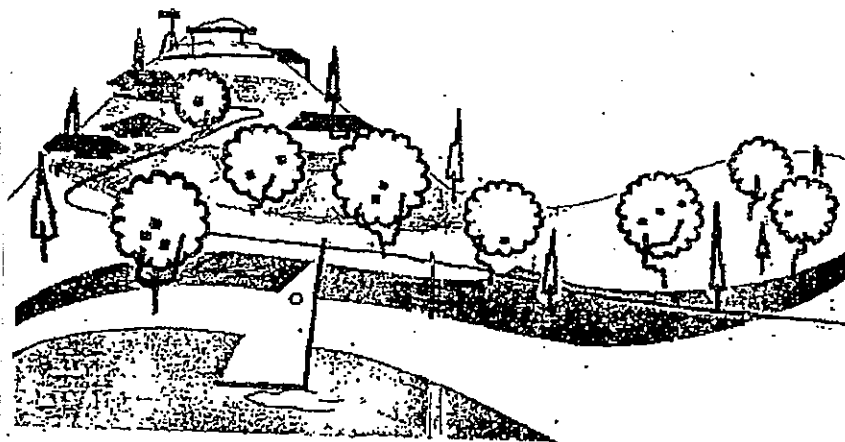
המשכתי לשוחח עם האורח מישראל עוד דקות ארוכות על הא ועל דא, אולם כשחזרתי לביתי עלה בדעתי שמזה זמן מה לא שוחחתי עם חברי הטוב משכבר הימים הרב גבריאל סוראני. החלטתי שהשעה יפה להתקשר אליו, ובדרך אגב לברר האומנם כבר נבחר רב חדש בניר עציון או שמא המשרה עדיין פנויה. "המצב שם לא ברור", ענה לי ידידי גבריאל, "בחרו משהו, אבל לא בטוח שהוא אכן יגיע, אולי בכל זאת כדאי שתשלח קורות חיים, מה יש להפסיד?"

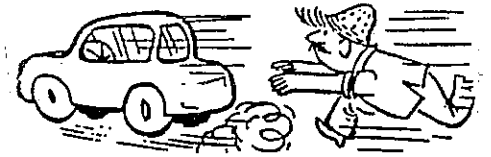
כשחזרנו לארץ חודשים אחדים מאוחר יותר, התקשרתי אל חברי הוועדה למציאת רב שהוקמה בניר עציון. "אכן, בחרנו ברב אלי כהאן מעין הנצי"ב", סיפר לי רפי כהן, "אבל הוא החליט לצאת כעת לשליחות בצרפת. יש לנו כרגע שני מועמדים, אבל אתה מוזמן לבוא לכאן להיכרות ותוכל להציג גם את מועמדותך". רבקה ואני החלטנו לא להשתהות יותר מדי, ובמקום לעשות את השבת הראשונה בארץ בחיק המשפחה, שבתנו בניר עציון. בשעת בין ערביים של אותה שבת פנה אלינו בנו אלעד בן השבע (באנגלית כמובן) ושאל: "אמא ואבא, למה בעצם נסענו לדרום אפריקה, ולא באנו ישר לבניר עציון?"...

אנחנו מאמינים בני מאמינים

אמנם, לא באופן מיידי החלטנו להגיע למשק. עמדו על הפרק מספר הצעות נוספות, כל אחת ויתרונותיה, וההתלבטויות היו קשות. מה שגרם לנו בסופו של דבר להחליט להגיע לכאן, לא היה המקום אלא דווקא הקהילה. הנוף והשקט לא הרשימו אותנו בביקורים הראשונים, שכן במרחבי קיפסאון המוריקה למרגלות ההרים הנישאים, היינו מורגלים לחיים שלווים ולנופים מדהימים מכל עבר. מה שמצא חן בעינינו היה דווקא הקהילה וחבריה. ראינו בניר עציון אנשים טובים וערכיים, אנשי תורה ועבודה המתמודדים עם אתגרים מורכבים ומגוונים, והחלטנו שזו קהילה מתאימה עבורנו. דברים שראינו אז, אנו רואים גם היום. אנחנו מאמינים בני מאמינים בעתידו של משק ניר עציון, ויש לנו על מה ועל מי להישען.

ועדת עזיבה!?

אפרת בן דרור

בשנים האחרונות, בקיץ, אנו מוצאים את עצמנו נפרדים מעוד משפחה וחושבים: איך ראוי להיפרד? באיזה פורמט? מי יהיו השותפים למעמד? מה קונים, מתנה למשפחה? לילדים? אוכל? כיבוד קל? ועוד שאלות משאלות שונות. באחת הפרדות הציע אלעד לבנות "קט פרידה" שבו יהיו כל הפרטים והתשובות "איך נפרדים"? בפרידה האחרונה ממשפחת איילי זרק משהו שאולי צריך להקים "ועדת עזיבה" כמו שיש "ועדת קליטה"???

הנושא הזה הוא כואב וצריך לחשוב איך עוצרים את הרכבת הזאת?

בפגישה האחרונה של קבוצת גבים עלה נושא הקליטה/ עזיבה לדיון קצר והיו שאמרו שם כי זה לא ממש נורא אם משפחות באות לגור פה לתקופה קצרה ושיש תחלופה של אנשים.

בעיניי זה כן נורא!!! מעבר לקושי הרגשי והחברתי אותו אנו חווים הרבה לאחרונה, ומעבר לכך שקבוצות הילדים שלנו הולכות ומצטמצמות היות והמשפחות החדשות שמגיעות הן צעירות יותר ואין תחליף לילד מכיתה ה' שעזב. מעבר לכל הסיבות הללו שאולי לא נוגעות לכמה מהחברים (היות והילדים שלהם כבר גדולים...) הקהילה כקהילה לא יכולה לתפקד תפקוד פרודוקטיבי ובריא אם לא נכנסים לשורותיה אנשים חדשים שמוכנים לשאת בנטל ולהתנדב לתפקידים חברתיים ולהיות בוועדות השונות. ואנשים כאלו לא יהיו כל עוד אין להם אופק פה ותחושת שייכות למקום!!!

אנו חייבים להזדרז ולמצוא פתרונות אשר יכניסו חמצן חדש למערכת ויאפשרו לנו ליצור קהילה חיה ופועלת!

אני קוראת לכולנו לנסות ולהתאחד סביב מטרה חשובה זו!

דברי פרידה משפחת איילי

אנשי ניר עציון

הגענו למשק לפני שבע שנים כשחיפשנו מקום מגורים סמוך לחיפה (בגלל העבודה). שמחנו למצוא משק שיתופי שהבדלים בינו לבין הקיבוץ אותו עזבנו היו מינוריים באופן יחסי.

פגשנו אנשים טובים שפתחו את ליבם לסייע גם במעבר וגם לאחריו בתקופה בה חיינו עמכם. שבע שנים זו בהחלט תקופה לא ארוכה מאוד אבל בוודאי לא קצרה. הגענו עם שלוש בנות ונולדו לנו כאן עוד שני ילדים חמודים, שתמיד נזכור שהם ילידי ניר עציון.

בהקשר זה אנקדוטה: כשהגענו סיפר לי שמוליק זמיר שבשבוע בו הגענו קרא ל-3 עגלות שהומלטו ברפת: מירב, שהם ואביה. כמשפחה שהגיעה מקיבוץ, ידענו שמדובר במחמאה ולא חלילה בעלבון.

קצרה היריעה לפרט את יפי המקום ואנשיו וגן אינני רוצה לשכוח מישהו, לכן רק מזכיר באופן כללי שהתקופה שעברנו נשארת בזיכרוננו ובליבנו.

שמחנו להשתלב בחיים השיתופיים בתחומים בהם יכולנו לתרום, בועדת התרבות, בועד הורים בבי"ס, בקריאת התורה ובלמוד התורה. ניסינו להכיר את המירקם החברתי המיוחד והרגישויות הדקות במשק.

רצינו לנצל את ההזדמנות במפגש כדי להיפרד וכדי להודות לכם על השיתופיות, העזרה ההדדית, חיי הקהילה, המסגרות החינוכיות: הגנים (ציקי ויונית והצוות שלהן), בית הספר המיוחד שלכם שלמרות שאינו גדול הוא "שמורת טבע", תרתי משמע ועליכם לנסות ולשמר אותו. תודה על השכנות הנעימה, על מזג האוויר והנוף המקסים של כרמל וים.

אמנם חשבנו שיצאנו מהקיבוץ הדתי – אבל הוא בא אחריו לכאן, וזאת לחיוב, כי חיי תורה ועבודה הם ערך ודרך חיים ולא סיסמאות של תנועת נוער.

אנחנו חושבים שדווקא בגלל שהמקום הזה יפה, עליכם לפתוח את שורותיכם ולנסות לקלוט את המשפחות של התושבים. לא לראות בהם קרונות של רכבת העוברת דרככם, אלא לנסות ולצרפם לקטר המושך את רכבת חייכם.

בפרשת השבוע משה עושה הכנות לפרידה מן העם. המעמד של משה, העומד מנגד הוא הביטוי העמוק ועצב הפרידה שמתבטא גם בשירה של רחל "מנגד", בו היא כותבת: "בכל ציפיה יש עצב נב". אנחנו נפרדים קצת בעצב נבו, אבל עם אהבה גדולה לאנשים שכאן, למרות המרחק שאולי נעבור אנחנו נשארים עם המורשת המקומית, ועוברים לאזור ממנו באו מייסדי המקום – גוש עציון.

מאחלים לכם המשך שגשוג וצמיחה קהילתית.

מיכל ואלחנן

מירב, שהם, אביה, אלעד וצורית

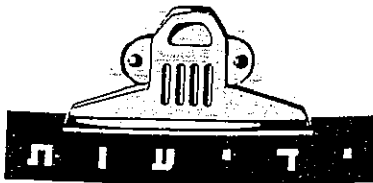
איילי

למשפחת איילי

בהצלחה בחייכם החדשים !

ושמרו על קשר.

עדכון מקבוצת העבודה – תהליך בניית הסכמות - גבים

תהליך בניית ההסכמות יצא לדרך ולאחר שלושה מפגשים של קבוצת העבודה, אנו עוזרים לסיכום ועדכון קצרים.

- בהשתתפות גדולה מאוד של מצביעים (מעל 85 חברים) ובתהליך מורכב בן ארבעה שלבים, נבחרה קבוצת העבודה. הפגישה הראשונה התקיימה ביום 2.6.10, בהמשך התקיימו שני מפגשים נוספים ב - 10.6.10 וב - 6.7.10 ועד לחגים מתוכננים 4 מפגשים.
- עד כה עסקה הקבוצה בארבעה נושאים מרכזיים, הראשון כללי ומסגרת העבודה של הקבוצה:

○ גיבוש כללי עבודה לקבוצה:

שקיפות

- ❖ הדיונים יצולמו ולכל חבר תינתן האפשרות לצפות בדיוני הקבוצה.
- ❖ כל מפגש יתועד בכתב ועדכון יועבר מעת לעת לחברי המשק כולו.
- ❖ כל חבר בקבוצת העבודה אמור לעדכן באופן שוטף את חבריו ושכניו.

הצבעות

- ❖ נקבע מינימום משתתפים לקיום דיוני קבוצת העבודה – החברים בקבוצה הסכימו כי כל חבר מתחייב להודיע על היעדרות ממפגש מתוכנן, במידה וכמות המשתתפים תפחת מ 2/3 מסך חברי הקבוצה, לא יתקיים מפגש.
- ❖ במידה ולא הודע מראש על היעדרויות ובפועל הרכב הקבוצה פחת מ 2/3 מכלל חברי הקבוצה, הפגישה תתקיים אולם לא יתקיימו הצבעות.
- ❖ הסכמות = החלטות מהותיות שלגביהן יתקיים תהליך הסכמות בקבוצה, יתקבלו ברוב של 80% מחברי הקבוצה הנוכחים, לא כולל נמנעים (רק המצביעים נספרים).

■ הנושא השני בו דנה הקבוצה הוא הרכב הקבוצה : כבר במפגש הראשון נבחן הרכב הקבוצה על משמעויותיו. חברים בקבוצה הדגישו והסכימו שחברים נציגים לקבוצת הוותיקים. הוחלט כי שני הוותיקים הבאים בתור ברשימה עליה הצביעו חברי המשק יוזמנו להצטרף לקבוצה, ואכן במפגש האחרון ישבו בקבוצה ציפי רון ויוסי בן דרור שבוחנים את האפשרות ומתלבטים האם להצטרף.

❖ בנוסף, אבי שאול ומשה דר שנבחרו לקבוצה החליטו לאחר

התלבטות ומחשבה משותפת לא להיות חלק מקבוצת העבודה, אך להישאר בקשר מעודכנים ומחברים לתהליך.

❖ סוגיה נוספת קשורה לדאגה ממספר חברים לגביהם אין

בטחון ביחס להשתתפותם כחלק מקבוצת העבודה. חברי

הקבוצה רואים בכל אחד מהחברים הנבחרים כרלוונטי

ומשמעותי ויחד איתנו מנסים לגייס ולחבר גם את

המתלבטים.

קיימת הבנה עמוקה כי כל מי שנבחר נמצא מתאים לייצג

דעה וציבור של חברים וכדי שהתהליך יהיה משמעותי ובעל

ערך חשוב שלכל מגוון הדעות, האינטרסים והדאגות יהיה

ייצוג הולם בקבוצה.

❖ השתתפות בעלי תפקידים - הקבוצה דנה באופן עקרוני

בצירוף בעלי תפקידים לקבוצה במעמד של משתתפים

במפגשים אך לא מצביעים. כיום השאלה מתייחסת ליוכל

שגיא ובעתיד למרכז המשק שיבחר. הסוגיה נבחנה, הועלו

דעות בעד ונגד ובפגישה הבאה תתקיים הצבעה בענין.

❖ צוות מסייע - הצגנו את הצורך בהקמת צוות מסייע, המורכב

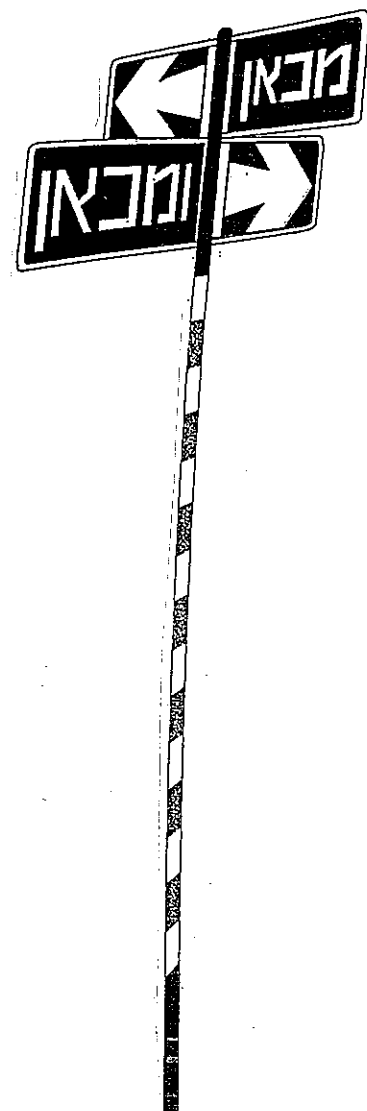
מ-5 עד 7 מחברי הקבוצה, הצוות אמור ללוות ולסייע באופן

טכני בארגון ובניית מפגשי הקבוצה ולשמש אותנו

להתייעצויות זמינות בכל הקשור לקידום התהליך. החברים

התבקשו ויתבקשו להתנדב לצוות, ובמפגש הקרוב תאשר

הקבוצה את הרכב הצוות המסייע.

נידון והוחלט!

ישיבות

■ הנושא השלישי עסק בשאלת הנושאים בהם תעסוק קבוצת העבודה:

במפגש הראשון עשינו סבב של ציפיות החברים מהקבוצה ומתהליך בניית ההסכמות בנר עציון. במפגש השני בחנו את השאלה מהם הנושאים המרכזיים לדיון בעיני חברי הקבוצה ולמה. במפגש השלישי דנה הקבוצה בהגדרת הנושא הדמוגרפי, מרכיביו, הצרכים האינטרסים והחששות המתחדדים בהקשר הדמוגרפי, וכיצד הם משפיעים על מגוון הקבוצות המצויות במשק.

הדיון בנושאים חידד לנו כמנחות ולחברי הקבוצה את הצורך "להיפרד מהכותרות" ולהעמיק את הדיאלוג, לייצר תשתית אמון בתוך קבוצת העבודה ובין צבור החברים, להבין בדיוקנות כיצד כל חבר פוגש את הנושא ומה חשוב לו, ואיך כל נושא מתחבר ומשפיע על הסוגיות המרכזיות האחרות בנר עציון. על מנת להתקדם בגיבוש ההסכמות תצטרך הקבוצה לבדוק וללמוד באופן יסודי כל נושא ונושא, לרבות ההיתכנות המשפטית והכלכלית.

■ הנושא הרביעי קשור לפרק הלמידה:

המפגשים בקבוצה מכילים פרקי למידה קצרים שנועדו לצייד ולהעשיר את חברי הקבוצה במיומנויות דיאלוג ומשא ומתן שיתופי. במפגש השני נלמד פרק משמעותי המציג את האלמנטים המרכיבים כל מו"מ שיתופי.

אנו מקווים כי בעתיד הקרוב יוכלו חברים נוספים לקחת חלק בסדנא מקצועית לגישור ומשא ומתן, בנוסף למפגשי קבוצת העבודה.

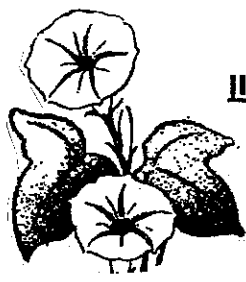

לסיכום, אנו מזמינים כל אחד ואחת מכם להתעדכן, לצפות בצילומי המפגשים הנמצאים אצל טל, לשאול ולהקשיב.

נשמח לעמוד לרשותכם ונמשיך לעדכן.

מאיתנו,

הועדה למניעה וטיפול במקרים של הטרדה /תקיפה מינית בנר עציון

לפני מס' שבועות, הוקמה בנר עציון, ע"י מנהלי הקהילה, "הועדה למניעת הטרדות".

הועדה לא הוקמה בעקבות אירוע ספציפי, אלא כחלק מתהליך מובנה של הקיבוץ הדתי, במסגרתו הוקמו ברחבי הקיבוצים השונים ועדות שמטרתן, לטפל במקרים של הטרדה /פגיעה מינית בקרב מבוגרים וילדים, בתוך הקהילה הקיבוצית ולהעלות את הנושא למודעות הציבור.

הועדה פועלת בשני מישורים, מניעה וטיפול:

מניעה – קידום תוכניות מניעה בקהילה בשיתוף עם ועדות חינוך, הגיל הרך ותרבות.

טיפול – מתן סיוע ותמיכה לנפגע, וטיפול בפוגע (במידה וגם הוא חלק מהקהילה).

מרכזות את הועדה: טלי ליאון ובתיה אלבין.

חברי הועדה הם: דינה קידר, פסי מאור, חנה בן ארי ומיכאל פרידמן.

במסגרת הכשרתם, משתתפים חברי הועדה בימי עיון וכנסים העוסקים בנושא.

הועדה פועלת, על פי הצורך, בשיתוף פעולה עם מחלקת הרווחה של המועצה.

בכל מקרה של חשד לתקיפה / הטרדה, ניתן לפנות לנציג מהועדה.

כל השומע על מקרה, יכול לדווח עליו לוועדה, הועדה תמשיך בטיפול בהסכמת הנפגע.

חשוב לציין, כי במקרה של קטין שנפגע, ישנה חובת דיווח על פי חוק!!

בברכה,

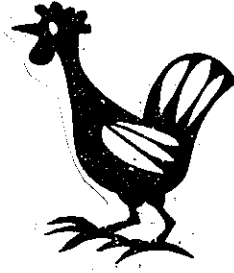
חברי הועדה.

הידד ללול ניר עציון

דני בלכמן ויוני גריידי

אנו שמחים לבשר לציבור, כי לאחר עבודה קשה ומאומצת הגיעו התוצאות הטובות:

לול ניר עציון זכה בתקליט הזהב, לאחר שסיים במקום הראשון במשך שלוש שנים רצופות בסיכום משקי "אמבר" – ארבעים קיבוצים מאיזור חיפה ועד הנגב!!!

לכולם מגיעה הברכה: החל מצוות הלולנים והמשך במכון התערוכות, וטרינרים, תרופות, מאווררים, המפקח הראשי ובורא העולם!

לצני ויוני – כל הכבוד!!!

שלמה מולכו

שרש ישי עומד לגס – נדחי ישראל יכנס!

מלאה הארץ דעה

ממעיני הדיעה:

גיא יגשא, הר וגבעה:

«בנויה ירושלים»!

הנה מלכוד צדיק נושע

הוא גואל לשבי פשע.

במקום הקם תלשע

יהודה וירושלים.

(שושנת המלך, סי גא)

שרש ישי עומד לגס,

נדחי ישראל יכנס.

יכבד ויהיו לגס

בחוצות ירושלים.

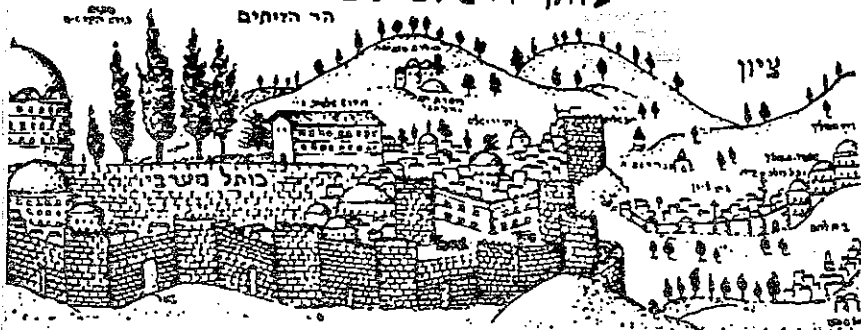
לכו ונעלה ציון,

עשה המלך אפריון

על כל הארץ עליה.

תוכבי-ירושלים.

עהק ירושלים טוב

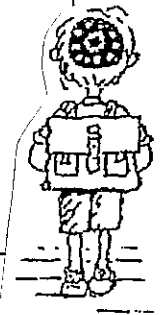
ירושלים וסביבתה. קטע מתוך מפה מצוירת משנת 1875

תבנית

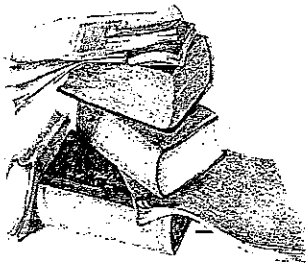
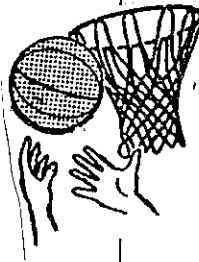
ברכות למסיימי הגן

השולים לביתה א'
אוריה בירנבאום
עמית יהב
גולן יהלום
נריה לייבוביץ
שקד נווה
נעה עבר
דותן צידון
דפנה קינג
אילון רז

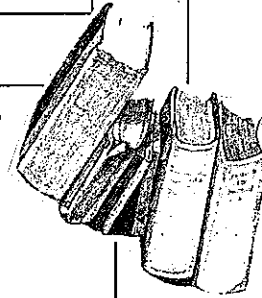
ברכות למסיימי פנה ו'
השולים לחטיבת הביניים

אופיר עדן
גל זוהר
שהם איילי
עומר נווה
טמיר בן דרור
מיכאל גריידי

ברכות למסיימי י"ב

משה לייבוביץ
מיכל וייל
מוריה בן סירא
עודד בן סירא
אלון רוזנברג
אביב בנישו

לרן יעקבי עם שחרורו מצה"ל

להלל חרמון לגיוס לצה"ל

ברכות

לכולם ברכת הצלחה בדרככם החדשה!

ועדת חופש!

החופש הגדול כבר כאן ואנו בעיצומן של פעילויות החופש לילדים ולכל הקהילה.

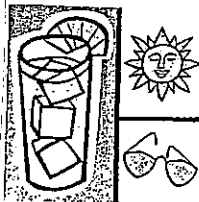
אירוע פתיחת החופש הגדול

פתחנו את החופש בנסיעה לפארק אתגרי בכניסה לחיפה בו למדו הילדים לעבוד בשיתוף פעולה ובעבודת צוות תוך התנסות באתגרים מגוונים ומעניינים. הילדים נהנו מאוד וחזרו מלאי חוויות וסיפורים.

כשהם הגיעו למשק חיקתה להם ארוחת ערב "כיד המלך" בניצוחה של הדסה פרידמן- ופה המקום לשוב ולהודות לה על העזרה הרבה שהיא נותנת לנו ביישום פעילויות החופש שאנו מארגנים!

לאחר הארוחה, על בטן מלאה, צפו הילדים בסרטים- על הדשא ובמועדון. החברה הגדולים ירדו לים להמשך פעילות עם המדריכים. היה יום גדוש ומהנה לכולם!!!

פעילות "מועדון קיץ"

פעם בשבוע מתקיימת פעילות לכל המשפחה!!! במועדון החבר. בכל שבוע הנוער מוכר בקיוסק של המועדון מאכלים שונים כמו: פיצה, פלאפל, גלידה, שווארמה, המבורגר וכו' ובמקביל אנו מפעילים על הדשא עם משחקים, יצירה, קריוקי ועוד ועוד.

האוכל נמכר במחיר עלות וכל השאר בחינם "עלינו!"

פעילות "מועדון קיץ" מתאימה לכל הגילאים ואנו מזמינים את כווןולם לבוא וליהנות איתנו מאחר-צהריים טעים ונעים!

חלוקת שי לחיילים

מדי שבוע יוצאת אחת מקבוצות הנוער עם אוריאל ועוד מדריך, לתחנה המרכזית בחיפה לחלק שי לחיילים שחוזרים הביתה מהצבא. הילדים נותנים לכל חיל וופל וטרופית ומברכים אותו בשירות קל ובנסיעה נעימה ובטוחה הביתה. המבצע נעשה בחסות מפעל הארוחות ניר-עציון.

קייטנת א-ד בסימן "המפץ הגדול"

ילדי א-ד נמצאים בעיצומה של קייטנה נהדרת בראשותו של אורון חרמון ובהדרכתם של ילדי קבוצת דקל המקסימים.

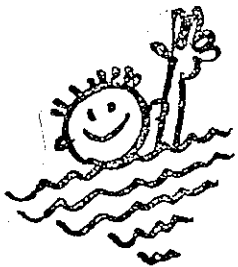
לפי דיווחי הילדים: הקייטנה "אחלה" ו"ממש כף בה". תוכנית הקייטנה מלאה ומגוונת ועל כך מגיעה תודה ענקית לאורון ולמדריכים!

ובהמשך...

לאחר תשעה באב יצאו הילדים למחנות בני-עקיבא, קייטנה נודדת וטיול גיוס וכמובן יהיו עוד פעילויות במסגרת "מועדון קיץ"!

אנו מאחלים לכולנו המשך קיץ נעים ופורה ומזמינים את כל קהילת ניר עציון לבוא וליהנות איתנו בפעילויות השונות!

ועדת חופש- מאיר בן סירא, הדס צידון ואפרת בן דרור

ברכות מכל הלב

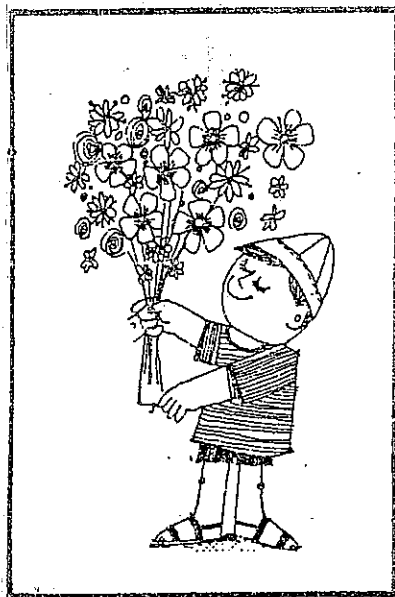
למשה אדד

לקבלת פרס ישראל

בקרימינולוגיה

(חתנם של אסתר ומרדכי רסל ז"ל

בעלה של נעמי)

שיטת הגזר והגזר

שמואל ארז

(התפרסם בעלון "התנועה לאיכות השלטון בישראל")

שיטת הגזר והגזר - "חוק השירות החברתי" יוביל לגידול של 400% בצמיחה תוך 10 שנים!!
שיטת הגזר והגזר, שיטת השילטון הקפיטליסטי הנכונה והמוצלחת ביותר של שנות ה-2000:
שיטת שלטון זה תוביל לסינרגיה ואינטגרציה חברתית, פוליטית ומדינית באופן של גמילות חסד.

בעתיד שיטות השילטון יהיו בנויות כך, זה מובן מאליו.

כך טוען שמואל ארז "אזרח במדינת ישראל" כהגדרתו במכתב לתנועה.

השיטה בנויה על תגמול התורמים למאמץ הלאומי חיזוקם ועידודם. עידוד זה מוביל לצמיחה מה שמוביל לצריכה וחוזר חלילה תוך קבלה וטיפול בבסיס החלש ע"י החזק. התוצאה הבלתי נמנעת - שיפור המצב החברתי.
תוכניות סעד ורווחה, בינוי וחקלאות, הגנה ושיטור, ניקיון וטיפול יובילו לתוצאות מדהימות ולדבר הכי חשוב - הרגשת שייכות + אינטגרציה וקירבה חברתית אמיתית בין האזרחים תוך אמפתיות ודאגה מצד השלטון המרכזי לצרכי האזרחים.
יש לבצע שירות חברתי אך מצד שני יש בהחלט לתת למי שרוצה ללמוד לפני כן, או לשחק שש-בש ניתן ללמוד מתמטיקה, ניתן ללמוד באוניברסיטה, ניתן ללמוד לשחק בגולות ולקטוף בננות או לעזור בבניה של גושי התישבות וחינוך וניתן גם ללמוד בישיבה או להיות כדורגלן מצטיין. לאחר שנה, שנתיים, שלוש או 5 יש להתגייס למען הקהילה ל 2-3 שנים של תרומה של משרה מלאה בשכר מינימום + שעות נוספות במידת הצורך, המשתתפים בתרומה למאמץ הלאומי יזכו להטבות מרחיקות לכת. מי שלא ירצה לא יצטרך לשאת בנטל אך לא יתוגמל בגזר כלל.
חוק השירות הלאומי חייב להיות ויהיה בנוי על שיטת הגזר והגזר.
מי שיכול הולך לצבא אך הצבא הוא לא העניין המרכזי מכיוון שיהיה ניתן לתרום בכל תחום בו מעוניין התורם, מי שלא רוצה צבא הולך לתרום למען הקהילה ב-4 הקטגוריות הראשיות התורמות ומשפרות את הבסיס למדינה קפיטליסטית מתוקנת:

1. חינוך/טיפול באוכלוסיה

2. חקלאות/בניה

3. צבא/משמר אזרחי/שיטור

4. אמנות - טיפוח ופיתוח איזורי

העובדים בשירות החברתי יסונפו לסניפים בכל עיר וישוב בארץ.

1-2

מי שלא ירצה לתרום לא יהיה חייב אך גם לא יקבל את הגזר שיקבל מהחברה מי שכן יתרום לה:

1. 10 שנים פטור ממס לתורמים וחייב של 5% מס לכל שנות עבודתם של הלא תורמים.

שלמעשה יתבצע כאי זיכוי של נקודות מס שאזרח שיתרום יקבל

2. תוספת קצבת ביטוח לאומי של 50% אל מול 0% תוספת ללא תורמים

3. תוכנית הדיור לצעירים בה יקבלו התורמים 1000 תשלומים ללא ריבית והצמדה

מול לא תורם שיצטרך לשלם משכנתא רגילה אם ירצה לקנות בית.

4. תשלום ארנונה רגיל לתורמים אל מול 20% תוספת ארנונה ללא תורמים

5. קבלת סבסוד של 50% ב12 תשלומים ללא ריבית על הלימודים באקדמיה אל מול תוספת של 100% בשכר הלימוד ללא תורמים

6. מס בריאות רגיל אל מול תוספת של 30% ללא תורמים.

מכיוון שהאזרח הלא תורם לא תורם הוא גם לא מקבל את הזכויות של התורמים שכן תורמים.

מכיוון שלא נתן את תרומתו למדינה המדינה לא תהיה חייבת לתת לו את תרומתה. לשיטה זו קוראים שיטת הגזר והגזר, מרוב שמרעפים על האזרח טוב יבחר בדרך הנכונה לו ולחברה.

שוב, שיטת השילטון של הגזר והגזר הינה שיטת השילטון היחידה שתוכל לשלוט באופן יעיל תוך מתן פיתרון לבעיות מדיניות ואזרחיות, היא תוביל לשיפור חברתי וכלכלי תוך גידול תמידי המכפיל עצמו בצמיחה.

הגזר והגזר - שיטת השילטון הנכונה של שנות ה2000 שתוביל לצמיחה של לפחות 400% תוך 10 שנים!!

לכולם שלום,

שימו לב לחומרה בה בית המשפט רואה נהיגה בלא רשיון תואם.

חייבים להקפיד גם על מספר הנוסעים. אין לקחת נוסעים לא חגורים בחגורת בטיחות. הכל תקף גם בתוך המשק והשטחים החקלאיים כולל נהיגה בטרקטורים וכלים חקלאיים.

ברכת נסיעה בטוחה

אלי ליאון

נשלל כיסוי ביטוחי ממבוטח שנהג ללא רישיון נהיגה מתאים

די אם על פי אחת מהן התובע לא זכאי לפיצוי.

התובע נהג באופנוע שנפח המנוע שלו 1,000 סמ"ק, כאשר רישיון הנהיגה בו החזיק התיר לו לנהוג ברכב שנפח המנוע שלו הוא עד 500 סמ"ק. לפי סעיף 10 לפקודת התעבורה, לא ינהג אדם ברכב מנועי אלא אם הוא בעל רישיון נהיגה תקף לרכב מאותו סוג, שניתן על פי פקודה זו, ולא ינהג אדם אלא בהתאם לתנאי הרישיון.

עוד נקבע כי לתובע לא היה רישיון נהיגה לנהוג בכלי הרכב הנקוב בתעודת החובה, ואין חשיבות לשאלה אם ניתן היתר לשינויה אם לאו, כיוון שהיא באה לכסות נהיגה של התובע באופנוע של 1,000 סמ"ק ובתנאי שיש לו רישיון נהיגה בתוקף. ביטוח חובה לא נועד לבטח נהיגתם של נהגים חסרי רישיון נהיגה לרכב בו הם נהגים, ולא ניתן לייחס לחברת הביטוח הסכמה שכזו, כיוון שמדובר בחוזה בלתי חוקי שנוגד את תקנת הציבור.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע דחה את תביעתו של אסף תאסירי (להלן: "התובע") נגד "המאגר הישראלי לביטוחי רכב" - "הפול" (להלן: "הנתבעת"). פסק הדין ניתן ב-16 במאי 2010 מפי סגנית הנשיא, השופטת שרה דברת (ת"א 5116-08). התובע, יליד 1982, נפגע בתאונת דרכים ב-7 באוקטובר 2005, בעת שנהג באופנוע שנפחו 1,000 סמ"ק, כאשר רישיון הנהיגה שלו הוגבל לאופנוע שנפחו עד 500 סמ"ק. המחלוקת המהותית והעיקרית בין הצדדים נוגעת לשאלת החבות – האם נהיגתו של התובע מכוסה על ידי פוליסת הביטוח שהנפיקה הנתבעת.

לטענת התובע, לא נפל פגם בכיסוי הביטוחי, כיוון שלאור תיקון תקנות התעבורה, מי שהחזיק ברישיון לאופנוע בנפח עד 500 סמ"ק זכאי לקבל רישיון לאופנוע ללא הגבלת נפח, והדבר מלמד כי המחוקק לא ראה הבדל ממש בין דרגות הרישיון. בנוסף, נטען כי גם אם יקבע כי תעודת הביטוח היא שקובעת את תנאי הביטוח, אין בה כדי לתמוך בהיעדר כיסוי ביטוחי, כיוון שלא מצוין בה כי הנהיגה ברכב מותנית בהחזקת רישיון נהיגה והיא אינה מגבילה את רישיון הנהיגה לנפח כלשהו.

לטענת הנתבעת, לתובע אין רישיון נהיגה בתוקף לאופנוע מהסוג בו נהג שעה שנפגע בתאונה, ורישיון הנהיגה המצוי ברשותו אפשר לו לנהוג ברכב שנפח מנועו אינו עולה על 500 סמ"ק. לטענתה, יש לבחון את תחולת סעיף 7(3) לחוק הפלתי"ד ואת ההוראות שבתעודת הביטוח או הפוליסה,

666

מתכון

מדינת קצר

סלט נבטים קייצי

4-5 גבעולי בצל ירוק קצוצים דק

4 גבעולי סלרי אמריקאי חתוכים לקוביות

100 גר' אגוזי קשיו

1 קופסת נבטים גסים

1 קופסת פטריות טריות פרוסות

4-5 אפרסקים/שזיפים/ כל פרי טרי פרוס לפרוסות דקות

לערבב הכל

רוטב

1/3 כוס שמן קנולה

3 כפות רוטב סויה

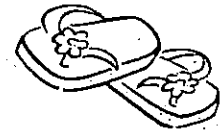
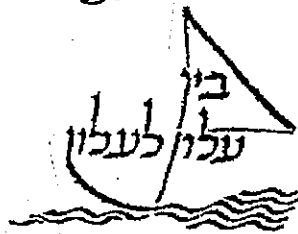
2-3 שיני שום כתושות

מעט מלח, מעט מיץ לימון

לערבב, לצקת על הסלט 1/4 שעה לפני ההגשה.

בתאבון

זמן רב חלף בין העלון הקודם שהיה בסימן שישים שנה לנר עציון, עד לעלון זה היוצא בעיצומו של הקיץ. בזמן זה הספיקה שנת הלימודים להסתיים ובקרוב תגיע חופשת הקיץ למחציתה, לדאבון לב הילדים, הגגנות והמורים הנהנים ממנה.

בערב יום ירושלים נהנינו מהרצאה מרתקת מפי אלעד בן-דרור, שעסקה בתמורות ובתהפוכות שעברו על ירושלים במאה ה-20. אלעד המחיש בדבריו את ההשפעות מרחיקות הלכת של החלטות פוליטיות ולחצים בינלאומיים על מעמד העיר ועל עתידה.

בתיקון זיל שבועות בבית הכנסת, המשיכה המאמץ הכרוכה לשלם במגן השיעורים אצל הרב זק אבריק מלשבים, הנשא שפאר השנה היה "פיקי אבול". בשיעורים קצרים, הצליח כל אחד מהעובדי השיעור להדגיש רעיון הקרוב אליהם ולמלא ידו ולעניין את מי שלא נכנס לשיעור בשבת אלה מאמרים לו.

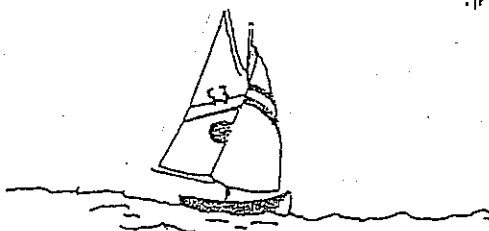
בתחילת הקיץ נפרדנו ממיכל ואלחנן איילי וילדיהם, שעברו להתגורר בגוש עציון. במשך שבע שנות מגוריהם בניר עציון, התערו בני המשפחה במקום ותרמו לו רבות בתחומים שונים. בסעודה שלישית על טהרת כיבוד ביתי ובהשתתפות קהל רב, נאמרו דברי פרידה המביעים צער על עזיבת המשפחה ואיחולי הצלחה לעתיד.

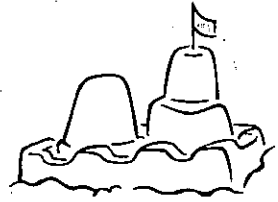

ילדי חטיבת הביניים והתיכון השתתפו במורניר כדורסל מטעם הקיבוץ הדתי בכפר עציון. על חודו של סל הם לא עלו לשלב הבא. אבל בספורט הכי חשובה היא הרוח הספורטיבית.

במסגרת תהליך ההסכמות בהנחיית חברת "גבים" נבחרה קבוצת העבודה בשני שלבים. בשלב הראשון נבחרו עשרים חברים מתוך רשימה של חברים שהציעו את עצמם או הוצעו על ידי אחרים. בשלב הבא, שנועד לאזן ולשפר את הרשימה, נבחרו עשרה חברים נוספים. הקבוצה התכנסה כבר ארבע פעמים והוחלט בה על שקיפות מירבית ועדכון שוטף של הציבור לאורך כל התהליך.

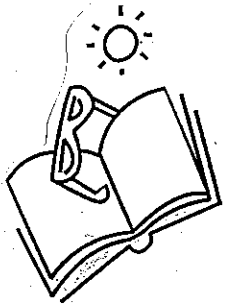
קיימת כוונה לפתוח בקרוב גם קורס גישור, שיאפשר לעוד חברים לקבל כלים להידברות ולהסכמה אשר יתרמו לשיפור האקלים החברתי במשק.

בתי ה"רכבת" ליד המרפאה צברו אלפאלים שונים מאז נבנו בשנים הראשונות
של המשק והיסטוריה ארוכה שלמה בין קירותיהם. בימי הקיבוץ וראשית
המושג השיתופי, שימשו החדרים למאורי משפחות חברים: כל זוג מהדיירים
קיבל חדר אחד ובאמצע חדר ילדים משותף לשתי משפחות. מאוחר יותר
הוסמו החדרים לחדרי אירוח של בית המראצ, לחדרים לנוצר האמריקאי
מתנוצת "U.S.Y" בחודשי הקיץ, למלאידי "המכון הציוני", כחדרים למלאצרים
וכחדרי אירוח לאורחי חברים. עם השנים חזרו חלק מהבתים לשמש כדירות
מאורים למניות. בימים אלה מסתיים שיפוץ של שלוש דירות המיוצגים לשלושה
זוגות צעירים של בני משק שמקימים פה את ביתם. ברוכים הבאים!

מאז נבנה מפעל המזון "אוכל ביתי" במיקומו הנוכחי, עמד המטבח הישן בשיממונו. הועלו בעבר
רעיונות לשפצו ולהכשירו לאולם שמחות לחברים ואף הוכנה תוכנית בידי אדריכל לשם כך. לאחר
מצוקה קשה בקיום אירועים בחודשי החורף, שחלקם לא מתאפשרים באולמות המלון, קורס סוף
סוף הרעיון עור וגידים בסיוע כספי של המועצה האזורית חוף הכרמל. האולם רחב הידיים, אשר
חלונותיו צופים אל נוף מרהיב, עומד להיחנך במהלך חודש אוגוסט וכבר מתוכננות בו שבתות
שבע ברכות לזוגות הנישאים בקרוב במזל טוב. בשעה טובה ומרווחת!

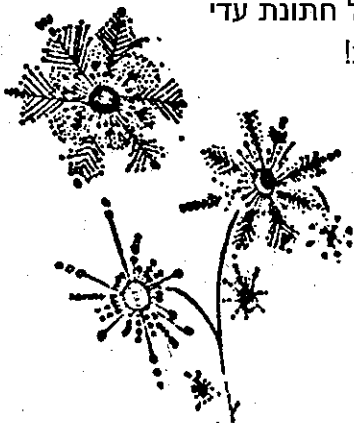

עם סיום כהונת המזכירות, הנהלת הקהילה וועדת חינוך התבקשו החברים להציע מועמדים
לבחירות שיתקיימו בקרוב. ועדת מינויים שנבחרה ורצתה להמליץ על צוות מוסכם למזכירות
בשיטת "אן-בלוק" התפטרה עקב מחלוקת עם המזכירות. לאחרונה התפרסם דף לחברים ובו
נהלי הצבעה חדשים למוסדות המשק.

במהלך חודש יולי, הקיימה אסיפת גברים ובה השמעו סקירות בשני נשאים שונים: משרד ראה הגשון
של המשק בנשאים כאליים ובלש השני דיווח מבין העדה "לקליטת בנים" על פעילות בשנה האחרונה.
בהמשך הערב, הפכה האסיפה לשבת גברים בניהולם של טל מזכיר הפנים ויובל מנהל הקהילה. השניים
דיווחו על הפעלה במשק ועל שלל גברים בנשאים שונים.

שתי חתונות נוספות צפויות בחודש אוגוסט. התבשרנו לאחרונה בשמחה, על חתונת עדי
אלבין וצח וחתונת נתנאל שאול ומירב. מזל טוב לזוגות הצעירים ולמשפחות!

אז באה יונה
 אשר דמתה כי יומה הגיע.
 יונה אחת
 מאותן היונים הבאות לאחר
 העורב והעיט והבז.
 שלום, אמרו אנשים, נגמר...
 היונה הקדימה לבוא,
 כמפרעה לתקופה אחרת.
 עדין לא.
 הוא יבוא, השלום,
 השלום על ארץ ישראל.
 הוא יבוא,
 ללא ספק,
 לא על פני חולשתנו יעבור
 מבשרו.

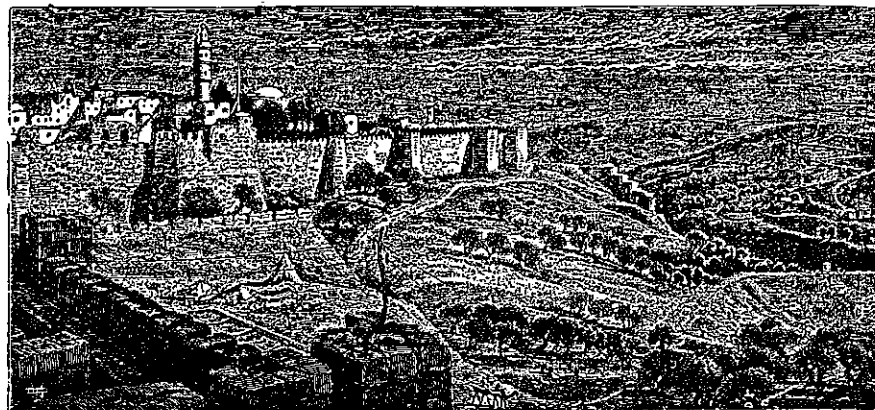

העלון הבא יצא לקראת ראש השנה

מאמרים (רצוי מודפסים) יש לשלוח
 לכתובת:

banirezion@walla.com

או למסור לחברות המערכת

טובו ציון והקיפוח ספרו מגדליה... (תהילים מ"ח, יד)

זיכרון תל אביב לאתר ג'עזלם...

ישנו הר אחד ג'עזלם...
ראיתם ברזל נמשך אל אבן שואכת?
ראיתם מחוג שד מצפון,
נע מרטט כלפי הציר קחץ-פלאים?
כה כד אדם מישלאל וכד יהודי ג'עזלם,
נמשכים אל הקר ההוא.
חושני זקב וזקים, קר-זמר, נמשכים מן הקר ההוא -
אל היהודים ג'עזלם, אל כד לב נלב.

אין ג'עזלם פת, שיוכל לנתק את החושים הקדמ.
אם רחוקים אנחנו מן הקר ההוא -
רגש הקרחק והעצב בלבנו, ובע לנו;
אם קרובים אנחנו אל הקר ההוא -
רגש הקרבה והשמחה בלבנו, וטוב לנו.
קשעומד יהודי דוקם בתפלה -
קשם הוא יבנן את לבו ואל הקר ההוא פגיו מעדוה.

